

Rentador de Junyent

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal. Barri del Junyent, camí Ral (Palou).
Emplaçament
Alçada: Des del nucli de Palou seguir el camí Ral uns 800 m en direcció sud.
110

Coordenades:

Latitud: 41.58006
Longitud: 2.2787
UTM Est (X): 439872
UTM Nord (Y): 4603404

Classificació

Número de fitxa 08096 - 463
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Granollers

Fitxes associades:

[Mina de can Giró](#)

[El Junyent](#)

[Barri del Junyent](#)

[Palou](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana

Descripció

Rentador o safareig de la mina de can Giró que es troba situat al barri de Junyent, davant la masia de Junyent. Es nodreix amb aigua de la mina de can Giró, que discorre al descobert des del barri de can Giró. A l'alçada de can Batzacs, on la mina arriba al camí Ral, es divideix en dos ramals. Un continua en direcció est cap a la carretera del Masnou. L'altre va en direcció sud, pel costat del camí Ral, fins a Junyent. Allà encara omple dues basses i l'aigua de la mina s'utilitza per al rentador.

Com en els altres rentadors comunitaris de Palou, es tracta d'una estructura molt simple, però en aquest cas una mica més llarga. Consisteix en la superfície inclinada del rentador pròpiament dit, feta de rajoles, que està situada en una de les vores de la mina i que fa servir la mateixa aigua corrent de la mina. Per la part exterior el muret que sustenta el rentador ha estat arrebossat. A l'arrebossat s'hi pot veure inscrita una data, de difícil lectura, que sembla indicar un any del segle XIX (188?). En els darrers temps podria ser que el rentador hagués estat recrescut, per adaptar-lo al ferm del camí, que també s'ha fet pujar de nivell.

Les basses pertanyien a la masia de Junyent, i servien per regar els seus horts, mentre que el rentador era comunitari i el feien servir totes les cases del barri.

Observacions:

Informació facilitada per Miquel Altimires i els masovers de can Mayol.

Història

En època alt medieval, al segle X, ja hi ha referències que indiquen que Palou comptava amb un sistema d'irrigació que permetia l'existència d'horts, canyars i terres dedicades al conreu de cànem (que s'utilitzava per fer cordes per a vaixells) i de lli. Aquests conreus es trobaven molt estesos a tot el Vallès. El sistema de mines i recs a la plana agrícola de Palou, que es nodria de diferents punts amb surgències naturals d'aigua, es trobava molt estès al segle XIX i al llarg del XX. Tanmateix, és difícil de precisar la cronologia de cadascun dels molts recs que hi havia, els quals a partir de la segona meitat del segle XX han anat quedant en desús i alguns s'han perdut.

Les mines proporcionaven aigua per al rec d'una gran extensió d'horta, que ocupava la plana agrícola de Palou. Existien unes normes per a la comunitat de regants, i cada pagès tenia un horari de rec estipulat, que anava en funció de la superfície a regar. L'aigua de les mines també es va aprofitar per instal·lar-hi diversos rentadors o safarejos. N'hi havia a molts dels barris de Palou, i s'utilitzaven de manera comunitària.

Fins a la dècada de 1970 alguns d'aquests rentadors encara es feien servir.

